

Indtægter. Men den Betragtning kan jo ogsaa gøres gældende, at der ikke er Tale om Indtægtsforringelse, men derimod om en ved Tiendeloven spærret Adgang til i Aar at faa Indtægtsforhøjelse, fremkaldt ved den særlig høje Kapitelstakst. Om der kunde være Grund for Staten til at træde til ved en Bevilling til disse Embeder og til de øvrige Sognekald, efterhaanden som Tienden afløses, og om der er Mulighed for Gennemførelsen af en saadan Bevilling, skal jeg ikke paa dette Tidspunkt udtale mig om. Man vilde jo neppe paa Grundlag af den ringe Erfaring, der i Øjeblikket haves, paa Grundlag af Resultaterne her fra dette første Aar og fra Afløsningen af Tienden for omtrent en Tiendedel af Landets Sognekald kunne gaa til et Skridt, der bændt i Fremtiden og for en længere Aarrække, hvad det jo nødvendigvis vilde gøre. Tiendeloven har jo heller ikke tænkt sig, at der ved Siden af Afløsningssummen skulde gaa en Udligning ved Hjælp af Bevillinger af Statskassen til en enkelt Del af Tiende-ejerne, saaledes at Indtægten af Tiendekapitalen for dem suppleredes til hvert Aars Kapitelstakst, at sige altsaa, naar denne var højere end Tiendelovens Kapitelstakst. Derimod har Tiendeloven, som det høje Ting vil erindre, i sin § 24 sikret Præsterne mod at skulle udrede Kornafgifter med Penge efter en højere Takst end den, hvorefter de selv i Fremtiden faa deres Indtægter, idet der i denne Paragraf bestemmes, at alle saadanne Afgifter efter Kapitelstakst skulde fra det Tidspunkt, Tienden er afløst, beregnes efter Tiendelovens Gennemsnits-Kapitelstakst, ligesom Statskassen efter samme Paragraf tilskyder, hvad der maatte komme til at mangle i Formandens Pension, naar denne udbetales efter Kapitelstakst, og Kapiteltaksten er højere end denne Gennemsnits-takst, hvorved man altsaa sikrer Sognekaldets Indehavere mod at skulle udbetale saadanne Udgifter efter en højere Takst end den, efter hvilken Præsten selv modtager sine Indtægter. Denne Bestemmelse i Tiendeloven er selvfølgelig baade billig og retfærdig, men videre gik man jo heller ikke ved denne Lovs Vedtagelse, og man mente vel overhovedet ikke at kunne gaa videre. Men ligesom Sagen altsaa har været Genstand for Undersøgelse for de hidtil afløste Præstetienders Vedkommende, saaledes vil Undersøgelsen blive fortsat i Overensstemmelse med det ærede Udvalgs Indstilling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om Indstillingen under Nr. 1.

Udvalgets Indstilling under Nr. 1 (se Tillæg B. Sp. 2575—76)
vedtoges enstemmigt med 40 Stemmer.

Derefter sattes Udvalgets Indstilling under Nr. 3 vedkommende *Finansministeren* til Forhandling.

Ordføreren (Johnsen): Andragende under Nr. 8 i Betænkningen er fra Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart og gaar ud paa, dels at Ekspeditionstiden ved Toldvæsenet maa blive fastsat i Overensstemmelse med den almindelige Arbejdstid i Havnen, saavel i Sommer- som Vintermaanederne, og dels, at de Afgifter, der paalignes Skibene for Toldopsyn udenfor Ekspeditionstiden, maa blive fastsatte saaledes, at det enkelte Skib sikres imod at betale højere Afgifter end dem, dets Toldinkvirering medfører.

Med Hensyn til det første Punkt, Toldvæsenets Ekspeditionstid, da er denne nu fra Solopgang til Solnedgang Aaret rundt. Dette giver i Sommertiden en for lang, men om Vinteren en for kort Arbejdstid, hvad der har til Følge, at Ekspeditionen om Vinteren bliver uforholdsmæssig bekostelig for Skibsfarten derved, at der paaføres Skibene forøgede Omkostninger enten ved forlænget Ophold eller, hvis man vil undgaa dette, i Form af Ekstrabetaling til Toldofficerterne for Arbejde udenfor Ekspeditionstiden. Det vilde sikkert, som fremhævet i Andragendet, være heldigere, om der blev fastsat en mere ensartet Arbejdstid baade Sommer og Vinter, i alt Fald nogenlunde ens Arbejdstid, saaledes som det skal være Tilfældet i nogle andre Lande.

Andragendets andet Punkt gaar som nævnt ud paa, at det enkelte Skib ikke kommer til at betale mere af den Ekstrabetaling, der ydes Toldfunktionærerne, naar de arbejde udenfor den ordinære Ekspeditionstid, end selve det paagældende Skibs Toldinkvirering medfører. Den Ekstrabetaling, der kræves for Arbejdet udenfor Ekspeditionstiden, anses ikke i og for sig for høj, men der ankes over, at Fordelingen sker paa en mindre rigtig Maade mellem de enkelte Skibe, saaledes at det enkelte Skib undertiden kan komme til at betale uforholdsmæssig meget. Udvalget har